

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 75**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kvinnor:

Tack för breffet! Jag längtar så avärt efter dig och dagarna
och nätterna med för resten, men det är nog nyttigt. Jag säger
till mig själv att enda sättet att en gång få befria mig i ro
är att nu bara göra och arbeta och så sätter jag upp dig som
pris för all möda. Jag vet aldrig att jag varit i ro någon
gång jag väntat dig, jämt och arbeta alltid och förfärrer för
att jag ingenting gjort, men nu skall det bli bättre till som-
mare.

Du kan för resten gärna blaga på att du ingen framgång
haft. Du skref i höstas den bästa novellen du gjort. Det tror
jag nog du själv vet. Jag tror att du står på afvärgång nu från
ditt gamla sätt att skriva till nytta. Får jag säga dig allting i förhållan-
de till dig själv, du var den observerande fina dammen och man
fick känslorna på många olika sätt, nu tror jag att du börjar
vilja ge människorna för deras egen skull. Det är som hade det
skett en stor utvidgning i din natur, den går mot en allt vidare
medkänsla. Det är naturligtvis kanske verkbar i Belgien.
Jag vet ej om du ej till sist kommer att bli just de fattigas och
förtrycktes skick. Du gör sådant bäst. Jag skulle nästan
råda dig att låta hela världen börja med Raskin och låta stor-
hotelplanet trädla fram mot hans nuvarande ställe som ni vet.
Emellertid skall du ej vara ledsen för att du ej har ^{stor} framgång.
Jag vet att du får den, jag. Men nog kommer du att få ett styft
arbete, innan du blir klar med en sådant sak som Helle.
Kan du ej få en "ett vittne" som episod. Hvarför skriver du på
romaner när du har ett så stort praktiskt ämne. Läg dig
på din soffa och dröm och tänk. Det är allt så förfärligt avärt
att tänka, ty du vet att tankarna fara hit och dit, men gör man
det enligt i en månad så går det. Men du vet, att det vill undla
ditt och disciplinera till. Jag kan inte anslutna för andra,
men nu vet jag för egen del hur jag behöver befria.

Ja du är snäll, som tänker på Salarna, riktigt snäll,
jag skall skriva och fråga Gerda om hon tror att det finns
någon möjlighet och jag måste nog vara där. Kan jag tänka.

Men jag vet i alla fall g'om jag gör det, jag får tänka
ett par dagar. Jag ville allt gärna till Wisby själv - Dock det
kan ju lika bra väl bli efteråt - Dalarna äro Rannar med in-
ponerande just vid midsommars då det aldrig blir mörkt - Det
var verkligen bara ett löst förslag af mig, men Pers förs jag
förstås lof att träffa - Han kan g' taga emot oss båda, och
så vare det möjligt att kunna besöka en båda två - Kristine
är g' att tänka på, tror jag. Han skulle g' häla mig. Naturlig-
vis blir det något med maten, men det finns ju potatis
skinka, ägg och fjäderstika. Det kan jag äta en hel sommars -
Jag skall minst skriva -

Jag satt igår och tänkte på ett gratulationsbrev till Ellen
Key, när tror du det herrskapet skilte sig - Jag tycker allt
det vare så charmant passande och jag tycker det vare så
lynt att ha henne anskaffad i äktenskap med en bygg-
lig man - Jag har ju följt den historien i Gländelstid-
ningen med lika mycket glädje som världens i världen.
Tycker du inte det vare utmärkt? Och det skall väl vara
någon förklaring på hennes utringade skädding. Men
blir det g' förlofning af, så tycker jag att det vare en plikt af
Gländelstidningens redaktör att stryka lite grund af en för-
skad mans utgjuteln - Ellen Key rykte väl bestämt inte
fler historier - Hvad skulle du säga om någon skrefve "Förloft
Sophie" Det borde vara tryckfrihetsakt -

Jag tycker g' om de svenska breven, ty de äro hållna i ofver-
nittrakt - Men kan förstå att det måtte vara yensen, men
de äro g' lika konn - Han har för resten g' varit sig till på
hela herten sedan den här Ränleken påkom - Gvarför skrifer han,
att "men dricker prurich med Fallström". Jag trodde han aldrig
drack - Det är alldeles som om han skulle i dåligt sällskap -
Skall jag skriva till Ellen Key och säga att jag märker att hon
utöfar dåligt inflytande på en af våra bättre skriftställare och
att jag anser att hon bör afstå från umgängset med honom
administrationen från att ta utbytte om hvad han skrifer - Det
vare allt roligt att försöka - När du nu tänker dig möj-
ligheten af att jag skulle göra mot henne hvad hon gjort mot oss,
märker du g' då hvilken oförlätlig dumhet och hjärnlöshet hon den
gångvar begick - ? Det är förfarligt synd om Warburgs. Men men
får väl väl besöka - Men du får g' Rannar två delar med mina bekymmer förrän

hur är afven